No 1773

DE TIJD.

1853

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is: ƒ 5,00; voor de buitensteden ƒ 5,60; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelden, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

ZATURDAG, 19 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1,00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Februarij.

De liefhebberij der citaten is bij den *Nederlander* groot. Zij is ook niet onaardig en getuigt van belezenheid. Zoo zij met bescheidenheid en met oordeel des onderscheids wordt te pas gebragt, verdient zij een kompliment, dat wij den *Nederlander* niet maken zullen. Bij hem immers ontaart de liefhebberij in eene manie. Sla een oog op het blad, en gij ziet citaten hier, citaten dáár; vóór citaten, achter citaten; 't zijn altemaal citaten, wat gij er leest. Met er daad, de *Nederlander* maakt er misbruik van. Minder nog door de hoeveelheid, dan door de waarde, die hij er aan hecht. En toch, het tal van citaten, waarmede hij zich optooit, ofschoon zij weinig verscheidenheid opleveren, is groot. Als hij met zijn beste pak van citaten in het licht verschijnt, dan gelijkt hij niet weinig aan de dame van den goudsmid, die op het bal komt met al het goud en al de juweelen van haar winkel. Daar kan veel om en aan het ligchaam van eene dergelijke dame gehangen worden; maar 't siert niet, en het staat zelfs niet eens rijk. Het is slechts eene uitstalling, eene uitkramerij, gedaan met wansmaak en niet vrij van de hoedanigheid, die de Franschen, niet zonder onbeleefd te zijn, *bête* zouden noemen. Dit omtrent de hoeveelheid. Als wij nu op de waarde letten, die er de *Nederlander* aan hecht, dan is het misbruik nog belagchelijker.

Wij zijn meermalen in de gelegenheid geweest om op te merken, zoo hij een of ander vermeend geestig woord met of zonder punt bezigt, dat dit bij hem geldt als een argument. Een citaat heeft bij hem nog hooger waarde. Elk citaat heeft bij hem ten allen tijde de kracht van een argument, dat voor geene tegenspraak vatbaar is. Gij bewijst dat $2 \times 2 = 4$ is. 't Is klaar als de dag, wanneer de zon des middags ten twaalf ure aan den onbewolkten hemel staat. Gij vergist u. De *Nederlander* heeft een citaat over uw argument. Het doet er niets toe, dat dit citaat niet eens tegen uwe bewijsvoering is. Het is een citaat, en dat is voldoende; gij zijt wederlegd. Gij moogt nu voortredeneren, gelijk gij verkiest. Maar voortaan hebt gij geen regt meer om te beweeren dat twee maal twee vier is.

Doch daarmeê houdt de manie van den *Nederlander* nog niet op. Zij gaat nog verder. Het citaat verliest voor hem alle waarde, zoodra het buiten of tegen den *Nederlander* verschijnt. En zelfs de citaten, aan den *Nederlander* zelven ontleend, zijn niet meer dan klatergoud, zoodra hij een citaat daartegen overzet. Zoodat de *Nederlander* nog het monopolie bezit, om de citaten van kracht te doen zijn. Daarin staat hij blijkbaar ver achter de dame van den goudsmid, die ten minste nooit nalaat eerbied te gevoelen voor het goud en het edelgesteente, waarmede zij elke andere dame versierd ziet.

Als wij eene bloemlezing wilden maken van de produkten dier citaten-manie; dan zou men zonderlinge en vrolijke zaken vernemen. Vergenoegen wij ons met een paar voorbeelden. Wij hebben eergisteren gezien hoe de *Nederlander* een mandement van den Bisschop van Amiens, dat hij niet gelezen heeft, wederlegt met het citaat van het bekend spreekwoord: *simplex sigillum veri*. In zijn Nommer van heden geeft hij een ander exemplaar van zijn *savoir faire*. De *Nederlander* heeft onlangs eenige beschouwingen geleverd over de godsdienstige quæstie in Engeland. Daarin schildert hij den vooruitgang der Katholieke Kerk, en den hopeloozen toestand van het Protestantismus. Wij hebben daaraan nog al eenige waarde gehecht en om de zaak, die er besproken werd, en omdat zij in den *Nederlander* stond te lezen. Wij namen dus eenige citaten uit den *Nederlander*, en boden onzen lezers ter overweging aan, wat hij had goedgevonden ons onder de oogen te brengen. Wij meenden daardoor niet in het geringste te hebben misdaan. Maar wij rekenden buiten den waard, dat is, buiten den *Nederlander*. Deze heeft bezwaar gevonden tegen 't geen hij ons had voorgelegd. Een ander zou daarmeê in de verlegenheid zijn geweest. Hij niet een oogenblik. Hij heeft immers om zich te redden het middel der citaten. Daarom geen nood. Tegen zich zelven roept hij het *Journal des Débats* tot getuige op, en zijn geheel met feiten en bondige redeneeringen gevoegd betoog wordt achter de bank geschoven met het citaat van het Parijsche blad: »*La haine du papisme est une corde toujours sensible et toujours vibrante chez le peuple anglois.*" Daarmeê is het uitgemaakt dat wij ongelijk hebben gehad uit den *Nederlander* een citaat te nemen, waarin werd bewezen, dat de Katholieke Kerk in Engeland vooruit en het Protestantismus achteruit gaat. En zoo schrijft men in den *Nederlander* de geschiedenis der hedendaagsche wereld!

Bij zulk eene manie is het zeer natuurlijk, dat de *Nederlander* zich over ons beklaagt, dat wij hem niet bespreken, gelijk hij het verlangt.

Zoo dikwerf hij de trompet opsteekt, om zijne verdraagzaamheid en zijne welwillendheid voor roomschgezinde landgenooten uit te bazuinen, zou hij verlangen, dat wij als ondergeschikte hoornblazers den toon overnamen, dien hij believt aan te geven. Dat is een arbeid, dien wij ons niet kunnen laten welgevallen, om de eenvoudige reden, dat hij valsch blaast. Die toon is in volstrekten wanklank met den toon, die bij hem prædomineert, zoo dikwerf hij katholieke aangelegenheden behandelt.

Wat toch is de muziek, die de *Nederlander* over Katholieken levert? Het is een gefluit en een gehuil, waarbij de haren der Protestanten moeten te bergen rijzen; en de Katholieken, zoo zij vatbaar waren voor vrees, om een goed heen komen zouden moeten zoeken. Daartoe wordt alles dienstbaar gemaakt. De aristokraten van den *Nederlander* verbroederen zich met de demokraten van de *Fakkel*, aan wier instrument zij zich niet ontzien nu en dan den mond te brengen. Wij hebben gezien, dat zij zelfs bij den Belgischen *National*, een blad dat koning- en priestermoord predikt, ter leen gingen, toen deze goed vondt de Belgische geestelijkheid te beschuldigen, dat zij Koning Leopold en het vaderland wilde verraden ten dienste van Keizer Napoleon. De hoog ernstige heeren van den *Nederlander* hebben 't niet beneden zich geacht om dat thema, aan den *National* ontstolen, in Nederland met allerlei variatiën te verrijken en herhaaldelijk voor te dragen, als een bewijs hoeveel staat er te maken is op de Katholieken, dat is Ultramontanen; want men heeft de voorzorg gebruikt de Protestanten bij monde van een Duitschen professor te verwittigen, dat alle Katholieken heden ten dage Ultramontanen zijn. En om nu die quæstie tot volkomene klaarheid te brengen, zijn de strenge orthodoxen te rade geweest bij de rationalisten van het *Journal des Débats*, die bij gebrek van elke andere polemiek zijn teruggekeerd tot het rationalistiesch geschreeuw van vóór 1830, en op dit oogenblik trachten te bewijzen, dat geen grooter gevaar ooit de wereld boven het hoofd heeft gehangen, dan het gevaar dat de Paus alle Koningen der wereld van hunnen troon vervallen zal verklaren. 't Is ook schrikkelijk!

Maar gelukkig loopt de noodkreet van het *Journal des Débats* slechts op een valsch alarm uit. Het gevaar, dat de rationalisten van Parijs aan de strenge orthodoxen van Nederland hebben kenbaar gemaakt, zou ontstaan zijn door een schrijven van den *Univers*, die zeer ultramontaansch is, niet vrij van groote, soms ergerlijke overdrijvingen. Intusschen het blijkt dat de *Univers* niet geschreven heeft, wat het *Journal des Débats* hem toedicht. De *Univers* protesteert niet alleen, maar daagt uit dat men het bewijs der beschuldiging levere; dat bewijs is niet geleverd. De *Univers* heeft alleen gezegd, dat hij de revolutionnaire theorie van de hedendaagsche demokraten en socialisten gevaarlijker acht dan de theorie der middeneeuwen.

De *Nederlander* zou zich derhalve, voor zooverre zulks deze aangelegenheid betreft, gerust te slapen kunnen leggen, en halen zich de slaapmuts over beide ooren. Maar dat komt in zijne liefde voor den vrede en de verdraagzaamheid niet te pas. Zijne welwillendheid jegens zijne roomschgezinde landgenooten vereischt, dat hij zijne protestantsche landgenooten tegen hen opzet. Daarom zal het rationalistiesch blad van Parijs onvoorwaardelijk, zonder bewijs te hebben gegeven, worden geloofd; en zal Nederland nog lang de bange kreten hooren van het gevaar, dat Willem III door Pius IX zal worden onttroond.

Te meer, omdat er geen gebrek aan citaten is buiten het *Journal des Débats*. Dáár zijn nog Schenkel en Niebühr, twee protestantsche professoren, waarvan deze krediet heeft als een profeet, gene als een eerste scheldersbaas. Eindelijk komt het ergste van allen, onze lieve vriend Jozef Alberdingk Thijm.

Van dezen krijgen wij tot ons leedwezen geen citaat te zien; wij zouden er ons aan vergast hebben. Maar hij wil naar de Middeneeuwen terug, en dus is het boven allen twijfel, dat volgens hem Willem III niet regeert bij de gratie Gods, maar bij de gratie van Pius IX.

Wij hebben den *Nederlander* ernstig genoemd, zelfs hoog ernstig. Wij vreezen, dat als het orthodoxe blad zóó voortgaat, met sprookjes voor geschiedenis uit te venten, wij in de verpligting zullen geraken om dan den aan het blad niet onbehagelijken lof terug te nemen; hetgeen ons spijten zou.

Intusschen gelieve de *Nederlander* ons te verschoonen van het overnemen in onze kolommen van de loftuitingen, die hij zich-zelven over zijne goede gezindheid zal gelieven af te geven. Wij van onzen kant willen ons gaarne verbinden, om die goedkeurend te vermelden, zoodra de *Nederlander* die in harmonie zal hebben gebragt met zijne gedragingen.

De zitting der Pruissische Tweede Kamer, waarin het onzen lezers wélbekende voorstel van de katholieke fraktie, negen uren lang, besproken en met eene weinig beteekenende minderheid verworpen is geworden, verdient ons aller ernstigste opmerkzaamheid. Dat verdient zij om het gewigtige, in die zitting behandelde, onderwerp; dat verdient zij om het eigenaardige wat dien dag de stemming aanbood; dat verdient zij, eindelijk, om de gevolgen, welke zij niet nalaten kan te weeg te brengen.

Opmerkelijk is het dan in de eerste plaats, dat, wat aanleiding had gegeven tot de diskussie van den dag, bij die diskussie ten eenemale op den achtergrond geraakt was en niet dan in 't voorbijgaan besproken werd. De vraag toch, of de Katholieken missiën mogen houden, of zij te Rome in het *Collegium Germanicum* mogen gaan studeeren, of zij, in het buitenland gestudeerd hebbende, vrij en onverlet naar hun vaderland mogen terugkeeren — naauwelijks werd zij, die vraag, met een enkel woord aangeroerd; en werd zij herdacht, het was, opdat het te duidelijker blijken zou, dat men de diskussie niet uit de hoogere sfeeren, waarin zij zich bewoog, wilde zien afdalen; het was opdat het zou blijken dat men een afschuw had van het afschuwelijk woord van Voltaire aan Helvetius: »QUAND UNE FOIS NOUS AURONS DÉTRUIT LES JÉSUITES, *nous aurons beau jeu avec* L'INFÂME (1);" of het was, opdat door den rapporteur der kommissie, door den heer van Gerlach zelven de schoonste lofspraak zou gehouden worden, zoowel op de Sociëteit van Jezus als op de katholieke missiën, welker heilbrengende vruchten door hem in het helderst licht gesteld en met warmen dank erkend werden. Een algemeener en nog hooger vraagstuk immers gold het dan dat der missiën of der Jezuiten, het vraagstuk namelijk, of het den ministers des Pruissischen Staats geoorloofd is, door ministerieele verordeningen of door aanschrijvingen aan de politie, de regten in te korten en te schande te maken, door de Grondwet aan de Katholieken gewaarborgd. In dat vraagstuk lag de knoop van den toestand; dienaangaande wilde de katholieke fraktie der Kamer, dat hare leden zich zouden verklaren, en om die quæstie bewogen zich dan ook al de redeneringen, op ééne uitzondering na, van hen, die aan de diskussie deel namen. En daarom was het ook, dat de katholieke fraktie zich niet onmiddellijk tot den Koning gewend had, om zich te beklagen wegens de schending der regten aan de Katholieken verzekerd, maar de Kamer zelve in de noodzakelijkheid had gesteld zich te verkla-

---

(1) Wanneer wij maar eerst de Jezuiten zullen uitgeroeid hebben, dan zullen wij schoon spel hebben met den INFAMEN [Christus].

ren, om dat bij de Konstitutie de handhaving van alle grondwettige regten aan de Kamer opgedragen is geworden.

In welken zin de Kamer beslist heeft — het is onnoodig dit in herinnering te brengen. Hare meerderheid heeft het onderstaan gehoor te weigeren aan de billijke klagten der Katholieken, heeft het onderstaan *implicite* te verklaren, dat, wanneer het de Katholieken geldt, een ministerie door politie-maatregelen hunne grondwettige regten te schande mag maken. Waaruit echter was de meerderheid zamengesteld, die zich aan zulk eene wraakschreeuwende uitspraak schuldig heeft durven maken? Zij was zamengesteld uit de mannen der uiterste regterzijde, — de *Kreuzzeitung*-partij, de zoogenaamde orthodoxen, — uit de protestantsche leden der zoogenaamde kern-provincien van Pruissen, — de jonkheeren-partij, — en uit de eigenlijke ministerieelen, allen afhankelingen van het ministerie! Nog eene andere fraktie der Kamer verklaarde zich tegen het voorstel van den heer Waldbott c. s., de fraktie von Bethmann-Hollweg; niet echter, omdat zij vóór de schending der grondwettige regten gezind was, maar alleen, omdat zij aan eene toezending van het adres der katholieke fraktie aan het ministerie, boven eene toezending van dat adres aan den Koning de voorkeur gaf. — En zij, die het opnamen voor de regten door de Konstitutie omschreven en gewaarborgd — wie waren zij? Het waren in de eerste plaats al de Katholieken der Kamer, niet slechts de vier en zestig leden der katholieke fraktie, maar daarenboven ook de dertig andere katholieke afgevaardigden, die niet tot die fraktie behooren, maar die grootendeels zitting hebben op de banken der ministerieele partij en meestentijds gewoon zijn al de handelingen van het ministerie goed te keuren. Geen hunner echter verzaakte den pligt, die op hen allen rustte, om die regten tegenover een die regten met voeten tredend ministerie te beschermen. Op hunne ontrouw had de regering rekening gemaakt: hare rekening echter faalde; en een diepen indruk bragt het bij allen te weeg, dat de ministerieele vleitaal hen niet voor de ongeregtigheid had kunnen winnen. Zoodat alle Katholieken der Kamer, negentig in getal, zich vóór de Grondwet tegen het ministerie verklaarden, zoowel de Katholieken van West- als van Oost-Pruissen, zoowel die van Hohenzollern, als die uit Westfalen en de Rijn-provincie. Een slechts maakte met hen geene gemeene zaak, de katholieke afgevaardigde van Berlijn; doch hij verklaarde zich ook niet tegen hen; hij onthield zich van stemming. Zoo blijkt het, dat men de vaste overtuiging mogt hebben, dat in het hart van alle Katholieken van Pruissen, van welke politieke kleur overigens ook, eene diepe en pijnlijke wonde geslagen was door de bekende ministerieele verordeningen! — Maar niet alleen in hun hart, ook in dat van alle opregte voorstanders der grondwettige voorschriften, in het hart van een dertigtal Protestanten der linkerzijde, die met de Katholieken gestemd hebben. Een treffend en merkwaardig verschijnsel; waaruit men kan opmaken, dat sinds eenige maanden de zaak der regtvaardigheid in Pruissen groote vorderingen heeft gemaakt. Op de provinciale landdagen te Keulen en te Munster verklaarden zich *alle* Protestanten vóór de regtschennis der ministers van Binnenlandsche Zaken en Eeredienst: thans hadden een dertigtal van hen den moed en karakter genoeg, om zich tegen hen te verklaren. Zouden dan eindelijk de oogen der onafhankelijke mannen, ook in Pruissen, opengaan en zouden zij gaan begrijpen, dat de eene regtschennis noodzakelijkerwijze vele andere na zich sleept? Wat evenwel hiervan zij — van hooge beteekenis mag het *votum* der bedoelde protestantsche afgevaardigden geacht worden.

Een derde punt blijft ons nog te bespreken over. Wij komen daarop in een volgend Nommer terug.

Herlezen verdient te worden in onze dagen, dat men ook hier den schijn aanneemt van het den Groothertog van Toskanen zoo kwalijk te nemen, dat hij de jeugd in zijne Staten tegen de verleiding van een door Engelsch goud bezoldigd proselytismus beschermt, — herlezen verdient te worden in zulke dagen het vonnis, tegen den grooten Hugo de Groot door zijne landgenooten geveld, op den 18 Mei 1619, om den wille van zijne geloofsbelijdenis, afwijkende van die zijner regters. Het luidde aldus:

»Dat Hugo de Groot, gewezen Pensionaris van Rotterdam, buiten pijn en banden bekend had [schandelijke logentaal!] en voorts aan de regters gebleken was »dat hij onderstaan heeft den staat der Religie te helpen perturberen, en de Kerke Gods grootelijks te bedroeven; dat hij door woorden en geschriften sterk aangedrongen heeft en staande gehouden, dat ieder Provincie over de Religie mogt disponeren — en dat hij »mede had toegestaan en door verscheiden schriften »helpen bevorderen, dat er nieuwe opinies strijdende »met de Formulieren van eenigheid, en te voren in »de Gereformeerde Kerk nooit aangenomen, in de ker»ken hier te lande waren ingevoerd." Daarop werd melding gemaakt van 't geen hij verder ter verdediging van de regten der steden, ter voorkoming van de Synode, enz. gedaan had, en daaraan de rampen toegeschreven van welke Prins Maurits en de dweepzieke predikanten de eigenlijke oorzaken waren. Ten slotte kwam dan de veroordeeling: »wij condemneren hem mits deze tot eene »eeuwige gevangenis — en verklaren al zijne goederen »geconfisqueerd."

Met de vermelding van dit vonnis besluit de *Katholiek* zijn nadere artikel over *De gezindheid van Hugo de Groot voor de Katholieke Kerk*, welks inhoud geens minder diepe indrukken zal te weeg brengen dan de twee vroegere artikelen over dat zelfde onderwerp te weeg hebben gebragt, en waarop wij niet genoeg de aandacht kunnen vestigen van allen, die zich bekend willen maken met den stand der godsdienstige quæstie hier te lande, tijdens het leven van de Groot. Wij onthouden ons van alle aanhalingen, ter billijking van onze hooge ingenomenheid met dezen uitmuntenden arbeid van den *Katholiek*, die uit aanhalingen niet naar waarde kan geappreciëerd, maar in zijn geheel moet genoten worden. Voor ééne plaats echter uit dien arbeid maken wij daarop eene uitzondering, voor die plaats namelijk, waar gesproken wordt over de heerschzucht der Kalvinisten tegenover de Remonstranten. Zie hier wat wij dienaangaande, blz. 37, lezen:

»Reeds Grotius beschrijft die heerschzucht als een oude kwaal, en legt ons uit, hoe door het indringen van vreemdelingen die zij in hunne partij opnamen, het den Calvinisten gelukt is zich de overhand te verschaffen. Vooraf moeten we nog opmerken, dat het van woorden tot daden kwam, en de Remonstranten met geweld uit de kerken en bidplaatsen werden gedreven, terwijl het gemeen hier en daar aan het plunderen ging. »Van 't begin af dat men geweld begon te gebruiken, »waren er twee soorten van menschen die in de gepu»bliek eene nieuwe orde van zaken poogden in te voeren; »de eenen uit ijver voor hunne leer, zoals sommige »predikanten (onder welke er waren die bij die gele»genheid verhooging van traktement en van waardigheid »hoopten te verkrijgen), anderen om tot posten te ge»raken, tot welke de toegang voor hen gesloten was, »hetzij omdat ze vreemdelingen waren, hetzij omdat zij »veel minder van die bekwaamheden hadden, waarop »bij het toevertrouwen van ambten gelet wordt. — »Eene dergelijke gezindheid [ambten en bestier te willen »meester worden] heeft men ook altijd kunnen waar»nemen, bij sommigen die wel in 't land geboren waren, »maar noch het vermogen noch de kennis van zaken »hadden, om onder diegenen gerekend te kunnen wor»den, aan welke de wetten gebieden bij 't begeven van »bedieningen, de voorkeur te schenken. Reeds voor »lang heeft die kwaal zich geopenbaard. Bij 't begin »van den oorlog [tegen Spanje] waren er predikanten »die bij de aanzienlijken eenen spotnaam hadden om »hunne domheid. Tijdens de zoo harde en onvergetelijke »belegering van Leiden, schaamden de predikanten zich »niet, om van den kansel hunne overheden bij het volk aan »te klagen, dat zij op de munt (toen bij gebrek aan »zilver van papier vervaardigd) gesteld hadden: dat zij »dat alles leden *voor de vrijheid* [*haec libertatis ergo*], »terwijl de predikanten wilden gezet hebben, dat »zij dat alles leden *voor de Gereformeerde godsdienst* »(*Reformatae religionis ergo*); alsof onder dien algemee»nen naam van vrijheid ook niet de vrijheid van gods»dienst verstaan werd, en alsof niet ook anderen, die »tot de Gereformeerden niet behoorden, uit haat tegen »de inquisitie en de Spaansche heerschappij met dap»perheid voor het vaderland hadden gestreden. Maar »die euvelmoed kon nog geen groot kwaad voortbren»gen, zoolang Holland uit Hollanders bestond. Dan na»dat de zaak in Braband en Vlaanderen verloren was, »mengde er zich onder ons eene menigte menschen die »met onze zeden en republiek niet bekend waren. Prins »Willem waarschuwde daarom op het laatst van zijn »leven de aanzienlijken des lands, dat zij daarop zor»den letten, en met gestrengheid de oproerige gesprek»ken te keer gaan. Na den dood dezes vorsten, toen »de graaf van Leicester, die onze wetten en zeden niet »genoeg had leeren kennen, het bestier had in handen »genomen, meenden al degenen die met de bestaande »orde ontevreden waren, dat de tijd voor hen gekomen »was de hand aan het werk te slaan. Van daar gebeurde »het, dat de wettige overheden werden beschuldigd niet »alleen als ongodsdienstige menschen (wel te weten om»dat zij zich niet al te naauw verbonden achtten door »menschelijke [Calvinistische] uitvindselen) maar zelfs als »niet te vertrouwen en Spaanschgezind. — Deze kwaal »werd in deze onze ongelukkige dagen weder levendig. »Op postwagens, in schuiten, langs markt en straat »sprak men openlijk van verandering der staatsinrigting »en der bestierders. De daden bleven ook niet weg," en hierop verhaalt de Groot het oproerig geweld door de Calvinisten te Oudewater, te Leiden, te Heusden en te Delft gepleegd. Apol. IX."

Men leest in het *Handelsblad*:

»Volgens een te 's Gravenhage loopend gerucht, zou de regering een nieuw kontrakt gesloten hebben of op het punt staan van het te sluiten met de Nederlandsche Handel-Maatschappij. De hoofdbepalingen van dit kontrakt zouden op het volgende neder komen: De Handel-Maatschappij blijft aan de regering leenen de bekende 10 millioen; maar de rente van 4½ wordt verminderd tot 3½ ten honderd. De regering geeft voor deze schuld hoegenaamd geene guarantie meer, en behoudt zich daarenboven voor, om, des verkiezende, *eene vrij aanzienlijke hoeveelheid der produkten op Java zelf te verkoopen.*"

Tegen Sept. aanstaande zullen als Wethouders der stad Amersfoort aftreden de heeren: Maas Geesteranus en Mr. van Werkhoven, en als leden van den raad, de heeren: Diemont, Mr. van Bel en Mr. L. Zeegers Veeckens.

In een breedvoerig arrest heeft het provinciaal geregtshof in Noord-Holland, op heden Wilhelmina van Kolk, schuldig verklaard aan moedwilligen manslag op haren echtgenoot, en haar veroordeeld tot een konfinement in een tuchthuis voor den tijd van vijftien achtereenvolgende jaren, na te voren te hebben ondergaan in het openbaar de straf van het zwaaijen van het zwaard over het hoofd.

Z. M. heeft, 1e den eersten luit. bij de mariniers C. G. Ziervogel, eervol uit de dienst ontslagen.

2e den schout-bij-nacht H. H. T. Coops, op zijn verzoek eervol afgevoerd uit het korps zee-officieren der Nederlandsche marine, en hem toegekend een jaarlijksch pensioen van ƒ 2400.

Z. M. heeft 1e. den majoor G. C. C. van Heemskerck, van het 2de regem. dragond. gepensioneerd met ƒ 1300, en zulks onder toekenning van den rang van luitenant-kolonel; 2e. benoemd: bij de kavalerie: bij het 2de reg. drag. tot majoor den ritm. 1ste kl. J. M. Castendijk, van het korps; tot ritm. 3de kl. den 1sten luit. H. H. C. Castendijk, van het 1ste reg. drag.; tot 1sten luit den 2den luit. J. A. Hallungius, van het 3de reg. drag.; bij het 3de reg. drag. tot ritm. 3de kl. den 1sten luit. adj. G. A. Hamming; bij het 4de reg. drag. tot majoor den ritm. der 1ste kl. S. J. R. van de Poll; tot ritm. 3de kl. den 1ste luit. A. IJssel de Schepper; tot 1sten luit. den 2den luit. E. J. van Lidth de Jeude, allen van het korps; bij het korps jagers te paard, tot luit.-kol. den maj. J. C. Fundter, kommandant van het korps.

Bij den minister van Finantien zijn ontvangen drie koupons, te zamen groot ƒ 6,18⁵, door een onbekende, zich teekenende C. P., onder het postmerk Venlo van den 15 dezer, ten behoeve van 's Rijks schatkist ingezonden.

Men schrijft ons uit Roelofarendsveen, 16 Febr.:

»Hoe weinig ijs er ook maar dezer dagen hier te lande bestond, heeft echter onze plaats alweder de treurige ondervinding gekregen, wat er volgen kan, wanneer men zich blootstelt aan een onvoorzigtig genot van het schaatsenrijden. Een veelbelovend kind van ruim 13½ jaren, zoontje eener weduwe, welke door eene doodelijke teringziekte aangetast, en voorzien van de HH. Sakramenten haar einde te gemoet snelt, had zich Maandag ll. tegen den avond met een paar kameraadjes op de nog broze schors begeven, en zich al voortrijdende van hen verwijderd. Hij kwam niet weder. De beangste familie zocht hem met lantaarnen door den polder tot laat in den nacht, maar vruchteloos. Hij werd den volgenden ochtend in de nabijheid zijner moederlijke woning, helaas! verdronken opgehaald uit een slootje, welks ijsschors nog zoo dun was, dat men door dezelve henen het lijk geheel op den grond kon zien liggen.

»Mogt toch dit ongeluk anderen afschrikken, om hun leven niet zoo ligtvaardig voor een weinig ijsgenot in de waagschaal te stellen!"

ALKMAAR, 15 Febr. Gisteren begaven zich twee zoons van zekeren Cornelis Bakker, slagter te Bergen, een dorp omstreeks een uur van hier gelegen, op het ijs om zich met schaatsenrijden te vermaken. De jongste hunner, Willem Bakker, 14 jaren oud, zijnen broeder vooruit willende rijden, schoot, op de Bergervaart gekomen, onder het ijs. De oudste, slechts 16 jaren oud, beproefde, door zich tot twee maal in het water te begeven, zijnen broeder te redden, doch met de meeste inspanning bleven zijne pogingen vruchteloos, en daar er geene andere hulp kon aangebragt worden, verloor de ongelukkige het leven. Kort daarna werd het lijk door eenen nabij wonenden heer, Sijmen Dandas (?) genaamd, uit het water gehaald. Dit slagtoffer is des te meer te betreuren, dewijl de ouders in den verdronkene eenen ijverigen broodwinner verliezen. (*A. C.*)

LEEUWARDEN, 15 Febr. Vrijdag ll. waren bij open water de meeste markt- en veerschepen nog in deze stad; sedert is het echter zoo sterk beginnen te vriezen, dat van Zondag ll. onze binnen- en Buitengrachten reeds druk door schaatsenrijders werden bezocht; ook komen dagelijks van om en afgelegen plaatsen, vele plezierganger op schaatsen over. Bij gunstig weder en het ijs zulks toelatende, zal de Vereeniging *de IJsclub*, op Maandag 21 e. k. eene hardrijderij van

transpersonen op schaatsen geven. Ook van andere plaatsen geschieden reeds vele annonces van dergelijke vermakelijkheden.

SNEEK, 15 Feb. Men verneemt, dat gisteren avond, onder het naburig korp Gouw, een boerenknecht met zijn meisje, die te Inzum woonde, op schaatsen eene ... hebbende gebragt, door het ijs zijn gezakt, met het ongelukkig gevolg, dat het meisje verdronken is; heden morgen werd haar lijk opgevischt. De jongeling heeft zich kunnen redden. (*N. R. C.*)

STEENWIJK, 16 Feb. Gisteren wemelde ons Diep van schaatsenrijders, die door het schoone weder uitgelokt, ... naar Blokzijl reden. Bij de terugkomst gisteren avond geraakten echter 16 personen in het Diep, door het ijs, zoodat men eenige met behulp van planken moest redden.

OOGEVEEN, 14 Feb. Heden is wel een twintigtal schaatsenrijders, van beiderlei kunne, op onderscheidene plaatsen in deze gemeente, door het ijs gezakt, en daaronder drie jonge meisjes, die niet dan door spoedig toegebragte hulp en met levensgevaar zijn gered, terwijl ook de overigen allen zijn behouden. (*A. C.*)

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Donderdag, 17 Februarij.

De volgende wijzigingen zijn gebragt in het, Vrijdag in diskussie komend wets-ontwerp tot *regeling van het muntwezen in de West-Indiën*:

Art. 1 luidt als volgt:

„De wet van den 26sten November 1847 (*Staatsblad* N°. 69), tot regeling van het Nederlandsche Muntwezen, is verbindende voor de kolonien en bezittingen van het rijk in de West-Indien.

„De krachtens vroegere wetten geslagen gouden muntspecien zijn, na het in werking treden der tegenwoordige wet, geen wettig middel van betaling meer, en zal alzoo art. 23 van de boven vermelde wet in de West-Indien niet van toepassing zijn."

Art. 2 zal luiden als volgt:

„Vreemde muntspecien kunnen, in de bij art. 1 vermelde kolonien en bezittingen, in 's lands kassen in betaling worden aangenomen, volgens eenen koers op de innerlijke waarde gegrond, en door Ons, op voorstel der koloniale besturen te bepalen."

De kommissie van rapporteurs heeft eenparig geadviseerd tot aanneming van het wets-ontwerp.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 Febr. De Keizer en de Keizerin hebben gisteren avond eene buitengewone voorstelling der keizerlijke muziek-akademie bijgewoond.

— In den Senaat heeft de voorzitter Troplong heden in eene uitvoerige rede de nieuwe regering gehuldigd en hare vredelievende gezindheid doen uitkomen. Het Wetgevend Ligchaam heeft geen openbare zitting gehouden.

— De *Moniteur* neemt uit de Londensche *Sun* een artikel over van vredelievende strekking, waarin o. a. het volgende voorkomt: Lodewijk Napoleon vertegenwoordigt eene overwinning, en het aandenken van Waterloo is uitgewischt. Al de uitwerkselen van dien veldslag zijn voor Frankrijk voor altoos verdwenen. Hij die bij Waterloo een banvonnis ontving, hetwelk hem naar eene rots te midden van den Oceaan verwees, rust met eere in het praalgraf te Parijs. Al de leden van het geslacht der Bourbons, hetwelk door Waterloo aan de Fransche natie werd opgedrongen, zwerven in ballingschap buiten Frankrijk. Het regt des volks om een wettig gezag, hetwelk het haatte, te onttroonen en eenen van hiets opgekomen Keizer ten troon te verheffen, is goed- of kwaadschiks, door Europa erkend. De verklaring, waarbij Napoleon voor zich en voor zijn geslacht van alle aanspraak op den Franschen troon afstand deed, is verscheurd, en een Napoleon zit thans op den troon. Waar was ooit volleniger overwinning? Wat ontbreekt er nog om Waterloo ongedaan te maken? Lodewijk Napoleon mag met zijne overwinning tevreden zijn; hij heeft niet langer eene Frankrijk toegebragte nederlaag uit te wisschen."

— De *Constitutionnel* zal weder voortgaan met het feuilleton van den heer Alex. Dumas, getiteld: *Isaac Laquedem*. Het drukken van dat werk is, gelijk men weet, wegens godsdienstige bezwaren gestaakt; thans zijn daarin dan ook belangrijke verkortingen en wijzigingen gebragt.

— Het 10de bataillon jagers te voet heeft bevel bekomen om naar Lyon te marcheren, van waar het naar Toulon en vervolgens naar Rome zal vervoerd worden.

— In de St. Pieterskerk te Rome zijn, gelijk men weet, biechtstoelen met opschriften waarop de talen vermeld staan waarin biecht gehoord wordt. Men zegt dat thans ook in de St. Genoveva-kerk alhier biechtstoelen geplaatst zijn, alwaar het H. Sakrament van Boetvaardigheid bediend wordt in de verschillende talen van Europa.

(De *Amst. Courant* spreekt over dit feit in de volgende bewoordingen:

„Naar het schijnt zullen in de kerk Sainte Geneviève te Parijs, in navolging van de Sint-Pieterskerk te Rome, misdienaars worden aangesteld, die bij de uitoefening der dienst de verschillende talen van Europa zullen spreken.")

MADRID, 11 Febr. De *Diario Espagnol* berigt dat H. M. in persoon de Cortes openen en vervolgens voor twee maanden naar Aranjuez vertrekken zal.

— Gisteren zijn de *Nacion*, de *Esperanza*, de *Observatore* en de *Diario Espagnol* in beslag genomen.

— De *Nacion* berigt dat de regering de artillerie met 4000 man wil vermeerderen.

(Per Telegraaf) MADRID, 12 Febr. Ministerieele kandidaten 234. oppositie 81; twijfelachtig 7; nog onbekend 29.

— Geruchten eener kabinets-wijziging worden tegengesproken.

ENGELAND.

LONDEN, 16 Febr. De protestantsche Bisschop van Exeter gaf heden in het Huis der Lords zijn verlangen te kennen dat de tegenwoordige regering de bezittingen der geestelijkheid in Kanada mogt eerbiedigen. De bisschop van Newcastle beloofde in eene volgende zitting deze zaak ten genoege van de geestelijkheid te zullen uitmaken.

In het Huis der Gemeenten ging heden niets belangrijks om.

— Op eene interpellatie van den heer Hume verklaarde Lord Russell dat in den loop dezer zitting een voorstel zou gedaan worden om de *income tax* onveranderd voorloopig te verdagen. Na Paschen zal de kanselier der schatkist deswege de gevoelens van het kabinet doen kennen.

— Berigten uit China melden, dat de keizerlijke troepen op de opstandelingen eenige voordeelen hebben behaald, waarbij weder vele duizende gevangenen gemaakt zijn.

— In een der Noord-Amerikaansche bladen, de *Boston-Post*, leest men een brief uit China, waarin op grond van mededeelingen van een Japanees, verzekerd wordt dat de Japansche regering geduchte aanstalten heeft gemaakt om de Noord-Amerikaansche expeditie af te weren.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 17 Febr. Men schrijft uit Nassau, dat het plan, om van Wiesbaden over Biebrich, door den Rheingau, naar Niederlahnstein een spoorweg aan te leggen, weldra zijn beslag zal krijgen.

— Uit Freiburg in Zwitserland wordt een schrikbarend voorval gemeld. Op den maandag na het feest van den H. Rozenkrans bevonden zich aldaar in de herberg *de Sleutel* eenige radikale spotters bij elkander. Nadat zij met al wat heilig was den draak hadden gestoken, wilde een boer nog eens boven de anderen uitsteken; en hij lasterde op zulk eene afschuwelijke wijze, dat men er van beefde: „Indien er een God bestaat, zoo luidde zijne gruwelijke godslastering, dan is hij geen halve *batsen* waard! Doch, God laat zich niet bespotten; de straf achterhaalde den booswicht op denzelfden stond en wel op de ontzettendste wijze. Naauwelijks had hij deze woorden gesproken, of hij viel dood ter aarde en werd aanstonds geheel zwart in zijn gezigt. Meer dan een halve dag bleef hij daar liggen, zoodat een ieder hem konde zien, terwijl niemand begeerde hem weg te dragen. 'T is anders gebruikelijk bij ieder sterfgeval de doodsklok te luiden; hier waagde het niemand daarmede te beginnen; niemand maakte toebereidselen tot de begrafenis? allen waren ontsteld, en zelfs de goddelooze makkers stonden als verbluft bij dit klaarblijkelijk Godsgerigt. Eindelijk werd het lijk weggehaald, en als een kreng onder den grond gestopt.

WEENEN, 15 Febr. Men schrijft uit Dalmatie, dat een Oostenrijksch jager-bataljon nabij de Turksche grenzen door de Turken overvallen is, en dat daarvan twee kompagnies in de pan gehakt zijn.

— Z. Em. de Kardinaal-Aartsbisschop Vorst Schwarzenberg is uit Praag alhier aangekomen om de beraadslagingen der Bisschoppen bij te wonen. Zijn verblijf alhier zal tot Paschen duren.

— De Donau stoom-flottielje wordt weder gewapend.

ITALIE.

De gen. Allouveau de Montreal is, volgens de jongste berigten uit Rome, aldaar gearriveerd en had het bevel over de Fransche bezettingstroepen reeds aanvaard. De gen. Gemeau zou nu eerdaags naar Frankrijk terugkeeren.

De *Augsb. Zeitung* bevat een brief uit Parijs, waarin men leest dat er thans geen twijfel meer bestaat, of de opstand te Milaan is op Jersey beraamd, alwaar eene maand geleden, alle hoofden der uitgewekenen, en staatkundige vlugtelingen, o. a. ook Kossuth, vergaderd waren. Men zegt dat Mazzini als een Engelschman verkleed, en met eene Engelsche pas voorzien, Frankrijk is doorgereisd naar Tessin, alwaar hij den opstand heeft beraamd. Mazzini spreekt het Engelsch zeer vloeiend en hij heeft zijne rol als geboren Brit, die geen enkel woord Fransch verstaat, zoo goed gespeeld, dat de politie in Frankrijk zijne doorreize niet eerder gewaar werd dan nadat hij te Bazel was aangekomen.

BELGIE.

BRUSSEL, 17 Febr. De Kamer zette gisteren de diskussie over het budget van openbare werken voort. Het ontwerp betreffende den spoorweg van Lier naar Turnhout werd in de sektien levendig besproken.

— Zondag avond trad eene vrouw met twee kinderen op den arm eene estaminet binnen aan de Hoogstraat gelegen, en reikte hare hand uit om eene aalmoes te ontvangen. Eenige personen herkenden haar voor de vrouw van een zeer fatsoenlijk werkman, en zij verwonderden zich, dat zij op die wijze de openbare liefdadigheid inriep. De vrouw verhaalde daarop, dat haar man haar voor 8 dagen geleden verlaten had, al de spaarpenningen van hun beiden medenemende.

Terstond besloten de personen die zich in het bierhuis bevonden, en die bijna allen leden waren van het zangkollegie *la Lyre du travailleur*, om de verschillende estaminets in den omtrek te bezoeken, en koren te zingen ten voordeele der verlatene vrouw. Zij bragten dit gelukkig denkbeeld terstond ten uitvoer, en waren weldra in staat eene som van 80 fr. aan de ongelukkige moeder ter hand te stellen.

— Men schrijft uit Luik dd. 14 Febr.:

De *Vereeniging van den H. Vincentius a Paulo*, heeft gisteren alhier eene bijeenkomst gehouden, die bijgewoond werd door den vik.-gen. Jaquemothe, uit naam des Bisschops van Luik; er werd een uitvoerig verslag over 1852 voorgelezen, waaruit de toenemende bloei der Vereeniging duidelijk blijkt. De vier Konferentien alhier hebben in 1852 voor 15,000 fr. aan brood, vleesch en allerhande kleedingstukken aan de armen uitgedeeld.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Februarij.

ONDERTROUWD (17 Febr.): J. M. Coenen met C. W. J. van Ollefen.

GETROUWD (17 Febr.): C. F. Metsch met M. E. Bosch.

BEVALLEN (17 Febr.): Keetje de Vries, geb. Mossel, Z.

OVERLEDEN (13 Febr.): J. Th. Boelen, 53 j. — G. Freijer, 58 j. — A. Dijkhoff, wed. J. C. Munck, 86 j. — (14 Febr.): F. C. Cuno, 40 j. — J. Frenades Louet Feisser, 5 j. — (15 Febr.): C. Menne, wed. W. Croese Wesseling, 69 j. — J. Schuinderman, 30 j. — B. Albach, 2 j. — (16 Febr.): L. W. Eggers, 1½ j.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 17 Febr. Heden werden verkocht 1414 kranj. Java Suiker, zeilende per *Jacoba*, en 1293 kranj. dito per *Schelde*, tot f 1 boven de opzeggen prijzen van September A. P., benevens nog eene liggende lading van 1247 kann. per *Ceres*, tot geheimen prijs.

Thee. Men verneemt heden een verkoop van 10 koopen Fine Souchon, merk *Linoly*, N°. 86, tot onbekenden prijs.

Heden is tot geheimen prijs afgedaan de zeilende lading Chili Salpeter, per *Zuid-Holland*.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 18 Februarij.

Tarwe f 3 à f 5 hooger verkocht: 129 ℔ roodb. Pools. f 313; 130 ℔ bonte dito f 325; 129 ℔ Kleefsche f 290.

Rogge tot vorige prijzen met wat meer handel; verkocht 123 ℔ Taganrog f 190; 118 ℔ Odessa f 175; 114 ℔ o. Gedr. f 166; 118 ℔ n. Arch. f 174 Ent.

Garst. Haver en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie dadelijk 59; in April ek. 59; Sept. en Oct. 59½; Nov. en Dec. 60 ℒ. *Raapolie* op 6/w. f 35½; Vliegend f 34⅝; 1°. Mei ek. f 34½, ¼; Sept. f 34½, ¼; Oct. 34⅞, ¼; Nov. f 34½, 5; Dec. f 35. *Lijnolie* op 6/w. f 31; Vliegend f 30; 1°. Maart ek. f 29½. *Hennepolie* op 6/w. f 89; Vliegend f 88.

ROTTERDAM, 17 Febr. Tarwe, 158/2 ℔ nieuwe Meursche f 278. — Boekweit op 140/2 ℔ nieuwe Rijn f 195.

SCHIEDAM, 17 Febr. Rogge. Verkocht: 142/2 ℔ Archangel f 179 kont., f 180 6/w. — Moutwijn f 14,75; Jenever f 18,25, Amst. Proef f 19,50, per Ned. vat zonder fust zonder de belasting.

DELFT, 17 Febr. Boter eerste kwaliteit f 50; tweede dito f 46 a 48.

ANTWERPEN, 17 Febr. *Koffij*. Het artikel staat gunstig. Er zijn 1200 b. Brazil gerealiseerd.

Granen. Tarwe zonder handel. Polish Odessa wordt ferm gehouden. Er zijn gedaan 50 L. Fransche Rogge tot geheimen prijs.

Ruwe Suiker. Er zijn gedaan 315 k. blond Havana.

LONDEN, 16 Febr. *Ruwe Suiker*. *Vreemde*. Met veel vraag voor zeilende ladingen, doch tot vorige prijzen zijn

weinig verkoopers. *Geraffineerd.* Crushed tot vorige prijzen gevraagd voor uitvoer.

Koffij. Native Ceylan minder gevraagd, de prijzen staan ferm op 47 s. a 48 s. naar kwaliteit. In Plantage is vrij wat gedaan.

Talk: Met levendige vraag.

Granen Stil, met geringen aanvoer.

LIVERPOOL, 16 Febr. *Katoen.* De vraag wordt beter en de prijzen rijzen. Er zijn gedaan 7 a 8000 balen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

		17 FEBR. 4½ u. gebl.	18 FEBR. 4 u.		gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à 2½ pCt.		64 15/16	64 15/16 a	65⅛	65 1/16
Dito Dito	3 »	77 9/16	77¼ »	77½	77½
Dito Dito	4 »	95 13/16	95⅞ »	96¼	96⅛
Dito Obligatien O. I.	4 »	93⅞	93⅞ »	95 13/16	
Amortis. Syndic.	3½ »		93¾ »	93⅞	95⅞
Handel-Maatschappij	4½ »		120½ »	120¾	
Aand. Rijn-Spoorweg.	» »		»		
Aand. Holl. S. M.			»		
Obligatien	» »		»		
BELGIE, Obligatien 1844	» »		»		
Cert. bij de Belg. Bank.	2½ »	52⅜			
Dito bij Rotsch. en Volksv.	» »	52⅝	52 11/16 »	52¾	
FRANKRIJK, Obligatien.	3 »	75¾	»		
SPANJE Nieuwe	1 »	23 3/16	23 5/16 »	23⅜	
Dito	3 »	47¾	48 »		
Dito Binnenl. à 6/m.	» »	42 7/16	42⅝ »	42 13/16	42 11/16
Coup. Bewijzen.		4⅞	4⅝ »	4 11/16	
Amortisable Schuld	»		5 9/16 »	5⅝	
PORTUGAL te Londen	5 »	41⅛	41⅛ »		
Dito Dito	4 »	39	38 15/16 »	39	
RUSL. bij *Hope* 1798 en 1816	5 »	108½	108½ »	108⅝	
Dito Dito 1828 en 1829	» »	107	107¼ »		
Cert. bij d°. 1831 en 1833	» »	97¼	97¼ »		
Dito	4½ »		»		
Dito bij *Hope*	4 »	92⅛	»		
Dito bij *Stieglitz en C°.*	» »	91⅜	91⅛ »	91 1/16	
Dito bij fd. 5de Serie	4 »		»		
Cert. te Hamburg	5 »		104½ »		
Inschrijving in Assignat.	6 »		»		
Cert. van dito	» »		»		
POLEN, Certifikaten	4 »		87½ »		
Dito Aand. à fl. 500.			»		
Dito met Lot. » 300.			»		
AMERIKA, Bank-Actien		4 3/16	»		
PRUISSEN, Aand. met Lot. R. 50 *f*			»		
OOSTENRIJK, Metalliek	5 pCt.	82⅜	81 15/16 »	82 1/16	
Dito 1847	2½ »	42 3/16	42⅛ »	42¼	
Dito 1851	2½ »	42⅜	42 1/16 »	42¼	
Dito 1849	5 »	93	93 »		
Ween. Bank bij *Goll en C°.*	»	87¼	»		
Dito	4 »		»		
Letter B	5 »	92⅞	93 »		
Aand. met Loting fl. 500	» *f*		»		
Nieuwe dito	» 250 » »		»		
NAPELS, Cert. *Camp. en Rothsch.* 5 pCt.			»		
BRAZILIE te Londen 1824	5 »	99⅞	99⅞ »		
Dito Leening 1843	5 »		»		
Dito £ 200	»		»		
PERU	5½ »		»		
MEXICO Nieuwe	3 »	24⅜	24 5/16 »	24⅜	24 5/16
VENEZUELA à £ 100	3½ »	37¾	»		
GRENADA à £ 100	2 »	21⅜	21⅜ »		
Dito Uitgestelde		11⅜	10 15/16 »	11⅛	
ECUADOR, à £ 100	»	4 7/16	4⅜ »		

De willige stemming welke sedert eenige dagen ter beurze was, heeft ook nog heden aangehouden, en waren Binnenl. en Buitenl. effekten, tot betere prijzen zeer goed te plaatsen.

Koers van het Geld: Beleening 2½ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 2 pCt.

Wisselkoers.

Parijs . . . . 2/m. *f* 56 5/16		Livorno . . . . 2/m. *f* 38¾	
[illegible] . . . zigt „ 56 11/16		Napels . . . . „ „ 81⅛	
Bordeaux [illegible] 2/m. „ 55⅞		Petersburg . . . „ „ 1,88	
[illegible] „ 56¼		Weenen . . . . 6/w. „ 32	
Madrid . . . . [illegible]		[illegible] . . . „ 35⅞	
Cadix . . . . „ „ [illegible]		[illegible] . . . „ 98¾	
Seville . . . . „ „ 241		Hamburg . . . 2/m. [illegible]	
Bilbao . . . . „ „ 242		„ . . . zigt „ [illegible]	
Lissabon . . . „ „ 41½		Londen . . . . 2/m. „ 11,77½	
Porto . . . . „ „ 41½		„ . . . zigt „ 11,85	
Genua . . . . 2/m. „ 46¼		Rotterdam . . . . „ ⅛	

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 17 Febr. Belg. leen. 2½ pc. 55½, 1840/1842 5 pc. 97⅛; 1848, 97⅛; Spanje 1—3 pc. 22⅞; Binnenl. 3 pc. 42⅝; Rom. Leening 1835 —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 85¼.

LONDEN, 16 Febr. Consu. kont. 99¾ a 99⅞; op tijd, 99¾ a 99⅞; Braz. 102½ a 103½; 1829/39 102 a 104; Den. 3 pc. 83 a 85; 5 pc. 107 a 108; Ecuad. 5⅛ a 5⅞; Gren. 21¼ a 21¾; Uitgest. 11¼ a 11⅞; Mexiko Nieuwe 23⅜ a 23⅞; Peru 4½ pc — a —; Uitgest. — a —; Rusl. 1822 5 pc. 119½ a 120½, (N.) 4½ pc. 104 a 104½; Portugal 5 pc. — a —; 4 pc. 38½ a [illegible] 3 pc. — a —; Spanje 1 pc. 22⅞ a 23⅛; 3 pc. 47¼ a 47⅝; Coup. cert. 4⅝ a 4¾; Passive 5¼ a 5½; Holl. 2½ pc. 65 a 65½; id. 4 pc. 97½ a 98; Venez. 38 a 39; Uitg. 14 a 15.

BERLIJN, 16 Febr. Schuldbr. 3½ pc. 93; Loten 148. Rusl. Stiegl. 4 pc. 96½; Pools. 4 pc. 92⅜; Loten fl. 500 91⅛; Oost. Met. 5 pc. 88⅝; Amsterdam zigt 143, id. 2/m. 142¼.

HAMBURG, 16 Febr. [illegible] Cert. 5 pc. 101¾; Oost. Met. 5 pc. 94½; Spanje 1—3 pc. 22, Binnenl. 3 pc. 39¾.

FRANKFORT, 16 Febr. Met. 5 pc. 85¼; A 5 pc. 85⅜, 2½ pc. 44¼; Bank-Actien 1517; Darmst. Loten fl. 50, 95¼; id. fl. 25 —; Badensche Loten fl. 50, 68⅜; id. fl. 35, 39⅞; Nassausche fl. 25, 27⅞; Holl. 2½ pc. 64⅜; id. 4 pc. 95½; Sardinische 42¼.

NIEUWSTIJDINGEN, BETREFFENDE INTRESTBETALINGEN, UITLOTINGEN, GELDLEENINGEN, ENZ.

PRIJZEN VAN COUPONS EN LOSBARE OBLIGATIEN.

Metalliek . . . *f* 27,— a —		Pruissische . . *f* 34 11/16 a —	
Napelsche . . - 25,40 „ —		Spaansche . . - 2,46½ „ —	
Div. in £St. . - 11,77½ „ —		Hamb. Russ. . - 57⅛ „ —	
Eng. Russen . - —,— „ —		Russ. in Z. R. - 37 11/16 „ —	
Fransche . . . - 56 5/16 „ —		„ Pap. „ - 10¾ „ —	
Belgische . . . - 56 5/16 „ —		Pools. in Fl. . 28⅛ „ —	

SPECIE-COURS.

GOUDEN SPECIEN.

Stukken à *f* 10 per Stuk	*f* 9,75 a	9,85
Oude Gerande Dukaten	» 5,55 »	5,65
Wigtige Souvereinen	» 11,80 »	11,90
» Pistolen	» 9,65 »	9,75
Stukken van 20 Francs	» 9,40 »	9,50

Baren Goud en Specien à *f* 1442,60 per Ned. ℔ fijn 11 a 11½ pc.

Direkteuren van het kantoor van administratie van Gekonsolideerde Renten, ten laste het Koningrijk Napels, hebben bekend gemaakt, na goedvinden van heeren kommissarissen derzelve administratie, dat de coupons der door hen uitgegevene certifikaten, voor de zes maanden renten, te Napels vervallen geweest den eersten Januarij 1853, worden betaald ten kantore van de Ontvang- en Betaalkas, en wel voor zoo verre betreft die van de certifikaten rentende 5 pCt., groot Lr. 25 met *f* 11,43, en die groot D. 12½ met 25,15, en van de certifikaten rentende 4 pCt., de coupons van Lr. 20 met *f* 9,14.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 17 Febr. J. H. Pellenwessel, Prinses Sophia, Batavia, l. van Brouwershaven, gesleept door de stoomboot Kinderdijk.

CARGA-LIJSTEN.

ROTTERDAM.

BATAVIA, Prinses Sophia, Pellenwessel: 5,558 b. Rijst 108 legg. Arak, H. van Rijckevorsel; 689 krapj. Suiker, 620 p. Cassia, 950 st. Huiden, 1,286 boss Bindr. Order.

RIVIER-VAART.

KEULEN, 16 Febr. aangekomen:

Kapt. Stempel van Rotterdam met 4500 centenaren. — *Rijnhoogte.* KEULEN 16 Febr. 7 vt. 3 dm.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGEMENT.

Op Maandag 21 Februarij, 's avonds ten vijf ure.

N°. 1. Een Huis, Tuin en Erve, Prinsengracht, CC 480.
2. Een dito, Leidsche Gracht, JJ 28.
3. Een Huis, Achterhuis en Erven, Haarlemmer Houttuinen, TT 62.
4. Een Huis en Erve, N. Z. Achterburgwal, E 29.
5. Een Huis, Achterhuis, Tuin en Erve, Rozengracht, EE 212.
6. Een Huis, Tuin en Erve, Amsteldijk, N° 462.
7. Een Huis en Erve, Noorderstraat, AA 445.
8. Twee Huizen en Erven, Brouwersgracht, TT 276 en 277.
9. Een Huis en Erve, Joden Breestraat, Q 32.
10. De helft in een Huis, derde Weteringdwarsstraat, BB 210.
11. Een Huis en Erve, tweede Bloemdwarsstraat, DD 428.
12. Een dito, Brouwersgracht, QQ 51.
13. Een dito, Utrechtsche Dwarsstraat, Z 216.
14. Een dito, Achtergracht, Z 423.
15. Een Huis, Achterhuis en Erven, Warmoesstraat, I 549*a*.
16. Een Huis en Erve, Runstraat, HH 418.
17. Een dito, als voren, KK 474.
18. Twee Huizen, Tuin en Erven, Vijzelstraat, X 555 en 556. } te zamen
19. Een Pakhuis en Erven, Reguliersdwarsstraat, X 434 en 435. } in slag.
20. Een Huis en Erve, Vijzelstraat, X 557.
21. Een Huis en Erf, Singel, G 427
22. Een Huis en Erve, Prinsengracht, AA 57.
23. Een dito, Botermarkt, X 87.

Is ingekomen als bijdrage tot den ophouw eener Katholieke Kerk te Gotha:

Van E. K. te Rotterdam, een muntbillet N° 314630, groot . . . . *f* 10.00

Bedrag der vroegere giften [illegible]

[illegible] zamen . . . . *f* 120.00

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.